

Protokoll fra NHFs sanksjonskomité av saksnr. 03/25-28 den 23.09.2025

Behandlet av: [Anonymisert]

Saksnr	03	2025-28	Dato til SAK:	16.09.2025
Kampdato:	07.09.2025		Anmelder:	NHFs påtalenemnd
Saksnavn:	Usportslig opptreden fra spiller, opplevelse av trakassering fra publikum			
Kampnr:	[Anonymisert]			
Kampmotstandere:	[Anonymisert klubb A] – [Anonymisert klubb B]			
Dommere:	[Anonymisert]			
Delegat:	--			
Tidtager/sekretær:	[Anonymisert]			

Sammendrag:

Saken gjelder hendelser under kampen mellom [Anonymisert klubb A] og [Anonymisert klubb B] den 7. september 2025 i REMA 1000-ligaen for menn.

[Anonymisert klubb B]s spiller [Anonymisert spiller] forklarer at hen underveis i 1. omgang ved gjentatte anledninger utsettes for trakasserende tilrop fra en kohort av hjemme-publikumet plassert nært spillebanen. Spiller [Anonymisert] oppfatter at disse helt eller delvis tilhører [Anonymisert klubb A] sitt rekruttlag.

Sekunder før pause oppstår en hendelse hvor spiller [Anonymisert] forserer reklameskilt, tar seg inn på tribunen, konfronterer tilskuerne og rykker en megafon ut av hendene på en tilskuer og deretter kaster den ut på spillebanen.

Påtalenemnda i NHF har etter å ha innhentet forklaringer fra berørte parter oversendt saken til sanksjonskomiteen med innstilling for straff for:

- Spiller [Anonymisert] som anmeldes for usportslig opptreden, jf. NHFs protest- og disiplinærreglement § 2 (2).
- [Anonymisert klubb A] som anmeldes for brudd på NHFs lov §1 (3) og (4), samt brudd på NHFs protest- og disiplinærreglement § 5 (1) bokstav j og § 5 (2).

Saken reiser flere spørsmål, både relatert til spillers adferd, arrangørens ansvar og hvilke ytringer som kan aksepteres innenfor rammen av et idrettsarrangement.

Bevisinnhentingene preges også av til dels svært motstridende forklaringer.

Spillerens handlinger når hen konfronterer tilskuerne på tribunen, er i liten grad bestridt og er dokumentert gjennom tv-bilder. Det fremstår sannsynlig at spiller mister besinnelsen, og deretter oppsøker publikum på tribunen og river til seg en megafon som kastes på banen. Hen konfronterer også publikum verbalt.

Sanksjonskomiteen (SAK) har funnet det bevist at spillerens handling rammes av protest- og disiplinærreglement § 2 (2) som usportslig opptreden, og at handlingen er totalt uakseptabel og skremmende ovenfor publikum. Handlingen er også farefull, ved at den er egnet til å skape fysiske konfrontasjoner mellom publikum og spiller(e). SAK har til en viss grad vektlagt i formildende retning at spilleren i forkant av hendelsen ved gjentatte anledninger utsettes for sjikanerende adferd rettet mot han som person, fra en eller flere i publikum.

Videre har SAK funnet det bevist at en eller flere blant publikum ved en rekke anledninger i første omgang kommer med alvorlige og krenkende tilrop mot spiller [Anonymisert] av en slik karakter at de i sum er å anse som rettstridig trakassering som rammes av protest- og disiplinærreglement § 5 (2) som «andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden». SAK finner det riktig å sanksjonere arrangørklubben [Anonymisert klubb A] med en bot for forholdene.

Ved behandlingen forelå:

1. Innmelding av sak fra NHFs administrasjon
2. Dommerrapport
3. Kamrapport
4. Uttalelse fra lagleder, [Anonymisert klubb B]
5. Uttalelse fra spiller, [Anonymisert klubb B]
6. Uttalelse fra [Anonymisert klubb A]
7. Diverse uttalelser fra tilskuerne [Anonymisert]
8. Uttalelse fra sekretær
9. Uttalelse fra tidtaker
10. Uttalelse fra familien [Anonymisert]
11. Protokoll fra SAK 007/17-19
12. Protokoll fra SAK 023/19-22
13. Protokoll fra SAK 031/19-22
14. Protokoll fra SAK 029/22-25

Sanksjonskomiteens uttalelse:

Nærmere om vurdering av sanksjon mot spiller [Anonymisert]

Ved vurderingen av sakens faktum vises til at sanksjonskomiteen (SAK) ikke kan ilegge en disiplinærreaksjon uten tilstrekkelig grad at sikkerhet rundt om handlingen har funnet sted. Enhver rimelig tvil skal komme den saken gjelder til gode, jf. disiplinærreglementet § 18 (3). Denne vurderingen av bevisreglene gjelder ikke bare ved selve skyldspørsmålet, prinsippet får også betydning ved bedømmelsen av faktum knyttet til straffeutmålingsmomenter.

Sanksjonskomiteen (SAK) har funnet det bevist at spiller [Anonymisert] sekunder før omgangen er slutt tok seg opp på tribunen hvor hen verbalt konfronterte en eller flere tilskuere, samt tok fra en av dem en roper som hen kastet på banen. Handlingen rammes av protest- og disiplinærreglement § 2 (2) som usportslig opptreden, og handlingen vurderes som totalt uakseptabel og skremmende ovenfor publikum. Handlingen er også farefull, ved at den er egnet til å skape uro og kan eskalere til fysiske konfrontasjoner mellom publikum og spiller(e).

NHF og idretten kan på ingen måte akseptere en slik oppførsel, ei heller når spilleren er provosert gjennom tilrop fra publikum. Dette omfatter også trakassering og mobbing. Idretten kan ikke akseptere denne typen konfrontasjoner med publikum. Slike konfrontasjoner er generelt farefulle og skremmende, og vil ikke minst også kunne «ramme» publikum som ikke kan klandres, herunder barn og unge.

Spiller [Anonymisert] har til sitt forsvar anført at hen ikke var fysisk på noen som helst måte mot noen av guttene som var i tilskuerkohorten. Hen har i sin forklaring beklaget sin reaksjon, men anført at den var spontan etter en omgang med grov hets rettet mot seg som person. Hen forklarer at tilropene som fra rekruttgutta til [Anonymisert klubb A] og ble stadig grovere og sterkere mot hen. Som eksempler trekker hen blant annet frem tilrop som at hen var «ræva», «elendig», «du suger», «rusmisbruker», «kokainbruker», «snøfreser», «stygg», «misfoster». Videre anfører hen også å ha tatt dette opp med dommerne under time-out etter ca. 20 minutter, og senere under spill når dommeren stod nær han. Tilropene ble ikke bedre, og hen anfører å ha handlet i frustrasjon.

Spillerens forklaring understøttes i stor grad av dommerrapporten hvorfra det hitsettes følgende:

I kampens første time-out, blir dommer [Anonymisert] kontaktet av en meget opprørt spiller [Anonymisert], som opplyser at hen har fått gjentagende sjikanerende tilrop fra en bestemt ungdomsgjeng på tribunen, som har gått på tilrop som «misfoster» og at hen var misbruker av narkotika etc.

Vi som dommere har blitt oppmerksomme på nevnte ungdomsgjeng, men har ikke selv hørt spesifikt hva som har blitt sagt som tilrop mot noen spiller. Men etter time-outen forsøker vi ved rolige anledninger i kampen å ha et visst øre mot denne gjengen, og jeg hører da selv at det slenges kommentarer som er godt utenfor det jeg vil kalle akseptabel ordbruk, spesielt mot nevnte spiller [Anonymisert]. De ordene jeg hører går på kokain-referanser og narkotikamisbruker. Senere blir vi også gjort oppmerksomme på at det skal ha blitt brukt seksuelle tilrop, uten at det var innholdet i noe av det vi selv hørte.

Dommer [Anonymisert] og jeg blir underveis i første omgang enige om å kreve at arrangør setter vakter tett inntil denne guttegjengingen i andre omgang.

Også lagleder for [Anonymisert klubb B] bekrefter at spilleren klaget og var frustrert i time-out over tilropene fra guttegjengene på tribunen. Hen beskriver også en nedbrutt spiller i pausen som ikke ønsker å spille andre omgang på grunn av dette.

SAK har ingen grunn til å betvile spillerens opplevelse av gjentatte ganger å bli sjikanert fra tribunen på en uakseptabel måte. Rapporten fra dommerne styrker hans forklaring. Videre vises som tidligere nevnt at tvil skal komme ham til gode ved bevisbedømmelsen. Ved straffeutmålingen har SAK til en viss grad vektlagt i formidlende retning at spilleren i forkant av hendelsen ved gjentatte anledninger utsettes for sjikanerende mobbing rettet mot hans person fra en eller flere i publikum.

I tråd med påstanden fra påtalenemnda settes straffen passende til 2 kamper utestengelse.

Nærmere om vurderingen av sanksjon for [Anonymisert klubb A] som arrangør

[Anonymisert klubb A] har langt på vei bestridt at det har kommet upassende tilrop fra publikum utover normal supporterkultur som må aksepteres. De bestrider således forklaringen til spiller [Anonymisert], og langt på vei også forklaringen til dommerne.

Også ved vurderingen av beviser og sanksjon mot [Anonymisert klubb A] som arrangør må SAK legge til grunn bevisbyrdereglene hvor eventuell tvil skal komme klubben til gode. Klubben har som en del av sin uttalelse også innhentet forklaringer fra flere tilskuere som skal ha oppholdt seg i nærheten av den omtalte guttegjengene. Ett av vitnene – oppmann og foresatt til [Anonymisert klubb A]s rekruttlag – fremholder i sin uttalelse at hen hørte nedlatende tilrop som «snøfreser» og «ginger» noen ganger, og derfor ba guttene slutte med slike tilrop. Det er ellers påfallende at andre vitner som satt tett på guttene ikke oppfatter å ha hørt upassende tilrop.

Selv om SAK finner at det kan være tvil knyttet til om spiller [Anonymisert] har oppfattet alle de nevnte tilrop korrekt, understøttes hans forklaring langt på vei av dommerne og delvis igjennom uttalelsen fra oppmannen til [Anonymisert klubb A]s rekruttlag. På bakgrunn av dette, og da særlig uttalelsen fra de nøytrale kamplederne, finner SAK det bevist at spiller [Anonymisert] ble utsatt for flere og gjentatte tilrop som er nedsettende, trakasserende og av mobbende karakter. SAK finner også grunn til å vektlegge at den aktuelle gruppen tilskuere som tilropene kom fra, hører til arrangørklubben [Anonymisert klubb A].

For at [Anonymisert klubb A] som arrangør skal kunne ansees å ha brutt bestemmelsen i § 5 (2) i protest- og disiplinærreglementet, må det videre vurderes om tilropene fra [Anonymisert klubb A]-tilskuerne er av tilstrekkelig alvorlig og gjentakende karakter. Bestemmelsen lyder slik:

Ved tribunevold og andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden (herunder rasisme, mobbing og trakassering) i tilknytning til et idrettsarrangement, kan idrettslag og andre organisasjonsledd som har ansvar for eller deltar i arrangementet, ilegges straff uavhengig av om forholdet rammes av reglene foran og uten at det kan påvises skyld.

Bestemmelsen er også tidligere benyttet for å illegge arrangøren ansvar og straff for uakseptabel og alvorlige tilrop fra tilskuere, se eksempelvis SAK 29/22-25. Vår sak fremstår ikke umiddelbart som like alvorlig, samt at det knyttet seg noe tvil til omfang og alvorlighetsgraden på tilropene.

Bestemmelsen krever ikke at arrangøren har utvist skyld, men det er naturlig å legge inn en forutsetning om at arrangøren er å klandre for at denne typen tilrop og trakassering av en enkeltspiller får pågå gjennom en hel omgang.

Arrangøren har et overordnet ansvar for å sikre at arrangementet følger NHF's regler og verdier. Når trakasserende tilrop ikke ble håndtert på et tidlig tidspunkt, innebærer dette et brudd på arrangørens plikter. Det vises også til at tilropene kom fra spillere fra [Anonymisert klubb A], hvoretter det måtte kunne forventes at klubben tok et særlig ansvar for å irettesette og korrigere adferden. Delvis understrekkes dette av oppmann på [Anonymisert klubb A] rekrutt som under en lags time-out om lag 20 minutter ut i kampen snakker til den aktuelle tilskuergruppen.

SAK finner det bevist at det har funnet sted gjentatt mobbing og trakassering mot en enkeltspiller, som er å betrakte som «andre alvorlige tilfeller av bråk og uorden», jf. § 5 (2). SAK mener likevel at summen av tilrop som kan legges til grunn som bevisst, ligger i det helt nedre sjikt av bestemmelsen med hensyn til hva det er naturlig å holde en arrangør ansvarlig for. SAK skal videre bemerke at arrangøren hverken av dommerne eller andre i 1. omgang, fikk tilbakemeldinger om å treffe tiltak for å korrigere adferden fra guttegjengene. Det er av betydning i ovennevnte vurdering, men underbygger også at det i denne saken ikke er riktig å holde arrangøren ansvarlig for brudd på nevnte bestemmelse § 5 (1) bokstav j. Typen tilrop fra tribunen rettet mot enkeltspillere kan klart «skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse», men SAK kan ikke se at [Anonymisert klubb A] som arrangør har utvist skyld i forhold til at dette fant sted.

SAK finner etter dette det riktig å illegge arrangøren [Anonymisert klubb A] en bot på 10 000 kroner for overtredelse av § 5 (2), jf. § 8 (1) bokstav b.

Kjennelse

1. Spiller [Anonymisert spiller], [Anonymisert klubb B], ilegges karantene fra alle kamper til det laget hen deltok for har spilt 2 – to – kamper.
2. [Anonymisert klubb A] ilegges en bot på 10 000 – titusen – kroner.

Sanksjonskomiteens vedtak kan ankes til NHF's appellkomite i henhold til NHF's protest- og disiplinærreglement § 17. Ankefristen er 7 dager fra forkynnesdato i henhold til NHF's bestemmelser om anker § 3. Ankegebyret er 2 000 kroner. En kopi av kvittering for innbetalt ankegebyr skal følge anken. I henhold til NHF's bestemmelser om anker skal en eventuell anke undertegnes av det organ som inngir anken eller av lederen i håndballgruppa (hvis det er en idrettsklubb som anker). Personlige anker må undertegnes av den som anker.

Kjennelsen er rettskraftig ved ankefristens utløp.

Vedtaksdato:	23.09.2025
Ankefrist:	01.10.2025
Ikrafttredelse:	Når endelig avgjort

Vedtaket er forkynt slik:

Forkynnesdato:	24.09.2025
E-post:	Rapportert spiller, hans klubb, kampens motstander, dommere og region, samt internt i NHF